

[Rager.]

i Dag, at Partiets Indstilling er den samme, som dengang Hr. Hans Tyge Jacobsen var Ordfører for Sagen, nemlig principielt Velvilje til at forhandle om en Gennemførelse af Forslaget. Vi har i Mellemtiden faaet Kornloven, og der foreligger fra Indenrigsministerens Side et Forslag om de kommunale Skatter — ganske vist ligger det ikke her paa Tingets Bord, men det er i hvert Fald fremsat i Landbokommissionen og offentliggjort — saaledes at de Hindringer af principiel Karakter, som i Fjor gjorde sig gældende inden for Det konservative Folkeparti, formentlig i Aar maa anses for at være bortryddet, og hvis dette skulde være Tilfældet, vil jeg for mit Vedkommende hilse det med Glæde.

Jeg forstod i øvrigt paa de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen gjorde, og som jeg gaar ud fra, Socialministeren vil finde Anledning til at komme ind paa, at det ærede Medlem var velvilligt indstillet overfor en Forhandling. Det ærede Medlem tog paa enkelte Punkter visse Reservationer, og selv om jeg maaske ikke kan være enig med ham, er det naturligvis Punkter, man kan diskutere. Det vil med andre Ord sige, at vi kan komme til Forhandlingsbordet. Naar det ærede Medlem f. Eks. siger, at man kan tage Pengene paa Finansloven, saa vil jeg for mit Vedkommende stille mig meget forstaaende over for det, vel at mærke, hvis vi kan blive enige om, paa hvilken Maade Finansministeren skal have Dækning for det Deficit, der eventuelt derved maatte komme paa Finansloven. Dèr vil jeg jo stille mig paa det Standpunkt, at disse Penge maa tages ved en Beskatning af større Indtægter og Formuer; paa dette Grundlag vil jeg mene, at man meget vel kunde forhandle.

Men paa eet Punkt tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen ser noget forkert paa Tingene. Det er, naar det ærede Medlem siger, at naar Landbruget ikke betaler højere Lønninger, er det af Mangel paa Evne, hvis deri skal lægges, at det store Landbrug vilde have betalt højere Lønninger, hvis Evnen var for Haanden. Da det er et Spørgsmaal, der kommer saa tit frem, vil jeg gerne pege paa, at i de Aar, da det store Landbrug havde sin Højkonjunktur, var det mindst lige saa uvilligt til at betale Landbrugsarbejderne en anstændig Lønning, som det er i Dag. Om dets sociale Indstilling nu skulde være blevet en anden, vilde jo kun være glædeligt, men saa længe det ikke har haft Lejlighed til at vise det, maa man paa Grund-

lag af tidligere Erfaringer have Lov til at stille sig noget skeptisk.

De øvrige Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde, vil jeg, som sagt, gaa ud fra, at den højtærede Socialminister vil omtale nærmere. Der var jo forskellige Spørgsmaal, som jeg tror, Ministeren vil kunne besvare ved Henviisning til foreliggende Materiale, og der var andre, som det forekommer mig meget vel kan diskuteres. Men det, der glædede mig, var, at jeg syntes i Hovedtrækkene at kunne konstatere en saglig og velvillig Stilling over for Lovforslaget, og naar det er Tilfældet, er jeg heller ikke i Tvivl om, at vi vil faa at se, at Det konservative Parti vil indtage en noget anden Stilling over for dette Forslag, end det synes at ville indtage paa andre Omraader, nemlig den Stilling, at man vil gaa ind i et positivt og sagligt rigtigt Lovgivningsarbejde.

Valdemar Thomsen: Angaaende det foreliggende Spørgsmaal skal jeg for ikke at komme ind paa Gentagelser nøjes med at henvise dels til min Finanslovstale, dels til mit Indlæg under Forhandlingerne om Valutaforslaget i Gaar. Foranstaltninger af den Art, som her er foreslaaet, er og bliver Lapperier. Hvis man effektivt vil modarbejde Arbejdsløsheden, maa man virkelig give Erhvervene og da navnlig Landbruget Betingelser for at iværksætte Beskæftigelse.

Det ærede Medlem Hr. Rager var inde paa, at Landbruget ikke vil betale en Løn, der kan kaldes anstændig. Jeg kan dèr henvise det ærede Medlem til den Kronik, som jeg omtalte i min Finanslovstale, en Kronik i „Politiken“ af Marcus Bjerre, hvor denne Forfatter udtrykkeligt siger: Vi vil gerne, men vi kan ikke betale de Lønninger, som her er Tale om. Det haabløse i Situationen ligger jo navnlig i dette, at Landbruget, til Dels fordi Erhvervet ikke kan konkurrere med Socialkontorerne, ikke kan faa den nødvendige Arbejdskraft, samtidig med at der gaar Tusinder og atter Tusinder ledige i Byerne. Vil man ikke gaa til Ondets Rod, som er Landbrugskrisen, ja, saa kan man heller ikke vente Resultater af Betydning paa dette Omraade.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for Regeringspartierne for den Tilslutning, de har givet til Lovforslaget, som det foreligger. Til Ordførerne for Oppositionspartierne, de ærede Medlemmer Hr. Knud Kristensen og Hr. Boeck-Hansen, vil jeg gerne